

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

27 Pž-1992/2018-2

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

15-05-2018

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ALTATORE d.o.o., OIB 10284140136, Mali Lošinj, Gornja Bričina 44, odlučujući o žalbi kupaca VEDRANA JUREKOVIĆA, OIB 71565147237, i MARTINE ŠEPUKA, OIB 58507057605, suvlasnika Zajedničkog obrta BRDO KUŠĆ Ćunski-Lošinj, Ćunski, Ćunski 168, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1245/2016-35 od 1. veljače 2018., u sjednici vijeća održanoj 17. travnja 2018.

riješio je

Odbija se žalba kupaca Vedrana Jurekovića i Martine Šepuka, suvlasnika Zajedničkog obrta Brdo Kušć Ćunski-Lošinj, Ćunski, Ćunski 168, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1245/2016-35 od 1. veljače 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1245/2016-35 od 1. veljače 2018. naloženo je kupcima Vedranu Jurekoviću i Martini Šepuka, suvlasnicima Zajedničkog obrta Brdo Kušć Ćunski-Lošinj, Ćunski, Ćunski 168, uplatiti razliku obračunatih troškova unovčenja dužnikove imovine iz čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) u iznosu od 12.672,58 kn.

Prvostupanjski sud je prihvatio obračun troškova stečajnog upravitelja (troškova unovčenja jedine dužnikove imovine - automatskog postrojenja za spravljanje betona - betonare koja je unovčena u ovršnom postupku pri ovršnom sudu, Općinskom sudu u Rijeci, Stalnoj službi u Malom Lošinju u ovršnom predmetu poslovni broj Ovr-2127/2017) u ukupnom iznosu od 38.057,92 kn.

S obzirom na to da je ovršni sud na račun stečajnog suda doznačio preostali iznos kupovnine u iznosu od 25.385,34 kn, prvostupanjski je sud odredio da će se iz tog iznosa namiriti troškovi unovčenja, a preostali iznos u visini od 12.672,58 kn dužan je uplatiti razlučni vjerovnik- kupac Zajednički obrt Brdo Kušć Ćunski-Lošinj, Ćunski, Ćunski 168, suvlasnika Vedrana Jurekovića i Martine Šepuka. Pobijano je rješenje doneseno primjenom odredbe čl. 254. SZ-a.

Protiv navedenog rješenja žalbu su izjavili kupci iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom da ga ovaj sud preinači, odnosno da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazlažući žalbene navode, suvlasnici zajedničkog obrta Brdo Kušć u bitnom iznose da je pobijano rješenje protivno odredbama čl. 253. SZ-a, jer se troškovi utvrđenja predmeta razlučnog prava određuju paušalno u iznosu od 5%, a da se nijedan od troškova koje je prvostupanjski sud priznao ne odnosi na utvrđivanje predmeta razlučnog prava i troškove njegovog unovčenja.

Daljnijim žalbenim navodima ističu da su troškove utvrđenja i troškove unovčenja predmeta razlučnog prava već platili u ovršnom postupku u kojem je pokretnina i prodana.

Smatraju da troškove koje je prvostupanjski sud obračunao (a koji nisu troškovi utvrđivanja identiteta predmeta razlučnog prava niti troškovi utvrđivanja prava koja postoje na predmetnoj pokretnini), ne snose kupci.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je naložio kupcima, suvlasnicima zajedničkog obrta Brdo Kušć, Vedranu Jurekoviću i Martini Šepuka, uplatiti razliku obračunatih troškova unovčenja prodane betonare sukladno odredbi čl. 254. SZ-a, u iznosu 12.672,58 kn, koji nedostaje za namirenje tih troškova.

S obzirom na to da je Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Malom Lošinj, koji je prodao predmetnu betonaru, doznačio stečajnom sudu preostali iznos kupovnine - iznos od 25.385,34 kn, za namirenje ukupnih troškova po čl. 254. SZ-a u iznosu od 38.057,92 kn, potrebno je uplatiti još 12.672,58 kn.

Iz dostavljene preslike dijela spisa proizlazi da je nad stečajnim dužnikom rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-1245/2016-6 od 19. listopada 2016. otvoren stečajni postupak.

Nesporno se stečajna masa dužnika sastojala od jedine imovine: automatskog postrojenja za spravljanje betona – betonare, koja je unovčena u ovršnom postupku pri ovršnom sudu Općinskom sudu u Rijeci, Stalnoj službi u Malom Lošinj, u ovršnom predmetu poslovni broj Ovr-2127/2017.

Rješenje Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Malom Lošinj, od 27. lipnja 2017. kojim je utvrđeno da je ovrha dovršena, postalo je pravomoćno 14. srpnja 2017., dakle prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 104/17; dalje: SZ/17) koji je stupio na snagu 2. studenog 2017.

Svojim žalbenim navodima, kupci-razlučni vjerovnici, pozivaju se na odredbe Stečajnog zakona koje su stupile na snagu nakon što je ovrha već dovršena (pozivaju se na odredbe o načinu obračuna troškova Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona iz 2017. kojim odredbama su izmijenjene odredbe čl. 254. SZ-a).

Međutim, predmetna pokretnina unovčena je prije stupanja na snagu navedenih izmjena Stečajnog zakona, stoga troškovi unovčenja obuhvaćaju stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase.

Izmijenjeni stavak 2. članka 254. SZ-a na koji se žalitelji pozivaju (a koji glasi: „Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utrška“), primjenjuje se u stečajnim postupcima koji su u tijeku, bez obzira na to kada su pokrenuti, ako rješenje o dosudi nije steklo svojstvo pravomoćnosti na dan stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17 - 2. studenog 2017.)

U konkretnom slučaju, rješenje o dosudi je doneseno u ovršnom postupku u kojem je pokretnina i prodana i koji postupak je dovršen 27. lipnja 2017. (pravomoćno 14. srpnja 2017.), pa se u ovom postupku primjenjuju odredbe čl. 254. SZ-a.

Stoga je stečajni upravitelj izvršio pravilan obračun troškova na način da je obračunao stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase sukladno odredbi čl. 254. st. 2. SZ-a, a time je i prvostupanjski sud tako obračunate troškove pravilno odredio, a to su troškovi unovčenja predmetne pokretne u iznosu od 38.057,92 kn koji se odnose na stvarno nastale troškove i to: u iznosu 12.457,92 kn koji obuhvaćaju troškove prijevoza automobilom stečajnog upravitelja 11. travnja 2017. na relaciji Rijeka – Mali Lošinj – Rijeka u ukupnom iznosu 513,20 kn, trošak trajektne karte (Merak – Valbiska) u iznosu od 222,00 kn, ukupno neto 745,20 kn odnosno bruto 1.229,42 kn, materijalni troškovi (poštarina, kopiranje, troškovi upravnih biljega, ishođenja statističkog broja) u iznosu od 161,00 kn, trošak knjigovodstvenih usluga 10.000,00 kn, digitalni certifikat 587,50 kn, bankovne usluge u iznosu od 230,00 kn, objava za zaključenje stečajnog postupka u iznosu od 250,00 kn, trošak PDV u iznosu od 12.000,00 kn te trošak nagrade stečajnom upravitelju prema čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 150/15; dalje: Uredba), 60.000,00 kn x 16% što iznosi 9.600,00 kn bruto uz dodatnu nagradu stečajnom upravitelju prema čl. 8. Uredbe (izvještajno ročište održano je 18. siječnja 2017., a pokretnina je unovčena 11. travnja 2017.) u iznosu od 4.000,00 kn što ukupno iznosi 13.600,00 kn bruto.

Odredbom čl. 254. st. 1. SZ-a propisano je da je stečajni upravitelj dužan dostaviti sudu obračun troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Troškovi unovčenja iz stavka 1. ovog članka obuhvaćaju stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos tog poreza uračunat će se u troškove unovčenja (st. 2.)

Dakle, zakon propisuje troškove unovčenja koji obuhvaćaju stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase.

Predmetna betonara jedina je imovina stečajnog dužnika.

Troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena, oglas o prodaji, itd.), obuhvaćaju i sve druge troškove koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 248. SZ-a. Dakle, ako su i ostali troškovi (osim onih koji su u izravnoj vezi s prodajom) kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, sud je dužan iznijeti razloge zbog kojih smatra da se radi o takvim troškovima, potom utvrditi da su oni stvarno nastali i kolika je njihova visina, a zatim utvrditi visinu u kojoj će se i oni namiriti razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo, što je prvostupanjski sud i učinio.

U slučaju prodaje stvari stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u ovršnom postupku, ne postoji obveza plaćanja onih troškova unovčenja koji su ranije plaćeni kroz obračun troškova ovršnog postupka sukladno čl. 113. i 114. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ), pa stečajni sudac neće obračunavati troškove obračunate u ovršnom postupku. Preostali troškovi unovčenja (kao razlika troškova unovčenja nastalih u ovršnom i stečajnom postupku) moraju se utvrditi te ustegnuti od iznosa dobivenog od ovršnog suda. Nakon toga, stečajni sudac će od iznosa dobivenog od ovršnog suda, namiriti troškove utvrđenja tražbine. Zato je sud dužan utvrditi radi li se o troškovima koji su neposredno vezani za unovčenje konkretnih stvari koji se namiruju u cijelosti, odnosno radi li se o troškovima koji su zajednički kako za unovčene stvari tako i za ostalu unovčenu stečajnu masu.

U konkretnom slučaju nema druge stečajne mase osim one unovčene u ovršnom postupku koji se vodio pred prvostupanjskim sudom (poslovni broj Ovr-2127/2017), što znači da se stvarni troškovi unovčenja u cijelosti namiruju iz kupovnine postignute prodajom betonare na kojoj postoji razlučno pravo, kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio. To naravno, ne oslobađa obveze prvostupanjski sud da troškove unovčenja utvrdi u stvarnom iznosu koji treba biti obrazložen i potkrijepljen dokumentacijom.

Prvostupanjski je sud pravilno odlučio o naknadi troškova postupka koji su potkrijepljeni dokumentacijom koja prileži spisu. Posebno se ističe se da su troškovi nagrade stečajnog upravitelja zajednički troškovi stečajne mase koji se trebaju namiriti iz kupovnine dobivene prodajom betonare, jer je to jedina imovina stečajnog dužnika. Prvostupanjski sud je obrazložio takvu svoju odluku iznošenjem valjanih razloga, pritom uzimajući u obzir i to da je betonara prodana u ovršnom, a ne u stečajnom postupku.

Kako je upravo razlučni vjerovnik kupio jedinu dužnikovu pokretninu, to je prema odredbama čl. 107. u vezi s čl. 168. OZ-a bio oslobođen polaganja kupovnine, ali je u obvezi platiti razliku kupovnine, a u koju se uračunava i obračun troškova unovčenja iz čl. 254. SZ-a. Naime, odredbom čl. 248. st. 1. SZ-a propisano je da nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. SZ-a, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Dakle, ovršni sud je betonaru prodao za kupovninu u iznosu od 60.000,00 kn, utvrdio da tražbina ovrhovoditelja iznosi 34.617,16 kn, te je po namirenju troškova dotad provedenog ovršnog postupka, stečajnom sudu doznačio preostali novac u iznosu od 25.385,34 kn.

Prvostupanjski je sud pravilno utvrdio osnovanim obračun troškova unovčenja stečajnog upravitelja iz čl. 254. SZ-a, u ukupnom iznosu od 38.057,92 kn, te odredio da će se iz doznačenog iznosa kupovnine od 25.385,34 kn namiriti dio troškova unovčenja, a preostali iznos u visini od 12.672,58 kn je dužan uplatiti (iz razlike kupovnine) razlučni vjerovnik-kupac.

Ovaj sud u cijelosti prihvaća sva utvrđenja iznijeta u obrazloženju pobijanog rješenja, kao i pravilnu primjenu odgovarajućih odredaba materijalnog prava. Prvostupanjski je sud pravilno izvršio izračun stvarno nastalih troškova, pa se u tom dijelu upućuje na obrazloženje prvostupanjskog suda (čl. 375. st. 5. ZPP-a).

Slijedom navedenog, odbijanjem neosnovane žalbe, pobijano je rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 17. travnja 2018.

Predsjednik vijeća
Lidija Tomljenović, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

Brankica Curman